

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно: в краву 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фін-
ляндії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. кр., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Старі апетити відживають.

Львів, 25. серпня 1929.

Останніми часами почали появлятися в емігрантській російській пресі численні дописи з Закарпаття про зріст та велику активність «русских» на Закарпатській Україні. На споконвіку «русский», мовляв, земля сильно відроджується «русский» земель під московським скиптром. Пускають російські емігрантські газети такі дописи і кажуть своїм читачам радіти, кріпитися на душі, бо є ще, мовляв, животворні джерела «русской» життєвої сили, яка є запорукою не тільки недалекого повороту до старої великодержавної величі Росії, але й гарантією на те, що та відреставрована старорежимна Росія збере в єдине ціле всі «русскі» землі: Галичину, Буковину й Подкарпатську Русь. Словом: деякі туполобі емігранти-єдиноденці найшай собі нове джерело натхнення для своїх чорносотенних вигуків і неясних, примітивних своєю емігрантською екзотичною апетитів.

Правда, що закарпатські москвофільські делегати розвели досить помітну активність у поборюванні всього українського і в тій цілі вийшли навіть у живі зв'язки з галицькими ренегатами. Складали москвофільські делегати Закарпаття недавно візиту галицькій москвофільській верхівці у Львові. Між делегатами був і теперішній чехословацький губернатор для Закарпаття д-р Бескид (наглядний доказ на те, кого підтримує чехословацький уряд на Закарпатті). Означив цю рухливість москвофільства на Закарпатті ще цілком не означає того, що Закарпаття «русское». Тамешнє національне ренегатство, як звичайний боляк на народньому українському організмі, незалежно від нього скоро, так само, як шезло на живому тілі українського народу в Галичині, дарма, що наші тутешні можновладці стараються його знов регенерувати і наново штучно і народній організм замілювати. Та їм не вдається вже ніколи довести до того, щоби національне ренегатство ослаблювало український армія та нищило його внутрішню суцільність.

Дуже пильно займався «русским движением» на Закарпатті між іншим російський емігрантський щоденник «Рул», що виходить у Берліні. Заснував «Рул» колишній російський кадет Набиков. Спершу мав він нібито демократичний характер, хоч все яскраво протилежний, але з часом докотився до того, що став проповідувати просто такі чорносотенні орієнтації серед російських емігрантів. Ось у тому то «Рул» якийсь Євгеній Нездельскій опублікував свої міркування про Закарпаття і його чисто «русский» характер. Теорію свого недостатнього міркування назвав він ось як: «Чим ми не интересуємося? Вже сам заголовок містить на адресу колючого на еміграції російського чорносотенного дяку дозу докору, чому воно досі не піддавалося тим нововідкритим «пієментам» російського руху.

Цього року — пише Нездельскій — численні русскі газети надрукували принагідні статті про русских людей на «Подкарпатской Руси». Надрукували про величавий конгрес «Общества» ім. А. В. Духовича, про ювілей прилучення Закарпаття до Чехословаччини, про організацію русского бойскауту... Думаю, що не один редактор, перше, який надрукував ті статті, признається: — та чи правду пише принагідний колючий про русских людей, про русский рух, про русскую активність? Щось то вже знаємо фактистично, наймо настроєно! Правда, саме оказаніє — Подкарпатская Русь — говорить о чистоті русскому, но явля названіє дало историческое, подлика, понизи тепер в Москву фин-новскі».

Завдавось би, що автор договорився до розумного слання. Бо дійсно: «Під тепер, пошукать у Москві фіннів! Або: під пошукать на Закарпатті чи в Галичині русскіх! На жаль, це так тільки здається, бо замість спинитися на «московських фіннів» автор пішов системою «біг пес через овес» в історію і давав доказувати, що та

Лише легкодух не думає про завтра.

Розумна людина забезпечує свою і своїх близьких будучність тим, що складає свої ошатності в

Кооперативному Банку «ДНІСТЕР» у Львові, вул. Руська ч. 20.

ки «да», Закарпаття «чисто русское». Заплутаючись у давню і недавню історію автор вибрав на доказ «русскости» Закарпаття такі «факти», як те, що в половині минулого століття тамошні священники (очевидно греко-католицькі!) боролись з Римом і епископатом за право ношення «русской бороди». Яке то, мовляв, анекдотичне, але яке то знаменне, що за «русскую» бороду заважало боролись священники тільки тому, щоби зберегти видимий знак єдності з «русским православием». Словом, ця боротьба за «русскую бороду» була тоді для закарпатських «русских» «національним героїзмом». Тай чи тільки те? А ось на Закарпатті не знали російської мови, не знав її і «русский поэт» Духович, але всеж відчували свою мовну єдність з «русскими» через церковну, богослужбову мову, і взоруючись на ній, творили «літературу», очевидно, «русскую». І як колись греко-католицькі священники «А. Сильвай і Е. А. Фендик так і прославили невичайною (сік!) розкошью своїх бород» всупереч забороні носити бороди, так і Духович стає «русским» поетом, не знаючи «русской» мови. Традиція боротьби за «русскость» і признаки «русскости» у виді букв «ъ» і «ѣ» збереглася і вкорінилася до тієї міри, що коли «в 1928 р. Общество Духовича розіслав було кілька популярних книжочок заграницного (російського) видання, надрукованих по новому (т. є. без «ъ» і «ѣ»), російськомовні правописовці, то книжки адресати повернули з дописами: «українських книг не приймаємо» (сік!).

Словом, «русское движение» на Закарпатті, — на думку Незд. — «стойкое» як скала. Нема сумніву, що не меншу «стойкість» у своїй глупоті та тупоголовості представляє собою і автор наведених міркувань. Очевидно, що для нього такі явища, як зріст українського руху на Закарпатті, не вважаючи на велике його переслідування тамошньою владою, як недавній український конгрес народолюбів молоді в Ужгороді, не мають ніякого значіння. Для нього досить історичної боротьби за «русскую бороду», прив'язання до букв ять і йори, щоби доказати «русскість» Закарпаття.

Всіми тими «бадурами» не варто було й займатися, якби не те, що ними кормлять деякі російські емігрантські органи своїх читачів та кажуть їм вірити у «русское» Закарпаття як у один з завязків майбутнього відродження слави «русского ім'єня».

Опіка над жидами на Україні.

Договір Жидівської Федерації Допомоги в Лондоні з радянським урядом у справі допомоги жидам на Україні.

Жидівська Телеграфічна Агенція повідомляє під датою 22. серпня з Москви, що між радянським урядом у Москві і Жидівською Федерацією Допомоги в Лондоні заключено договір у справі улагодження допомоги деякій частині жидів по малих містечках на Україні. Згідно з договором кожний з контрагентів має анисигнувати по 100 тисяч доларів. Добутий таким чином фонд має бути використаний згідно з вказівками Федерації.

Договір набере обов'язкової сили зараз по зратифікуванні його лондонською Федерацією Допомоги. На основі договору Федерація наділеє свого представника до Харкова. Крім того Федерація прислуговує право делегування своїх представників до 5-ти інших міст на Україні. Ці делегати разом з «Комзетом» і народним комісаріатом соціальної опіки будуть наглядати над поділом анисигнованих грошей.

Жидівська колонізація на Україні.

Голос чужинця про неї.

I.

В травні біжучого року вийшла з чехословацької книжки під назвою «В державі Сталіна». Автором її є інж. Шром, пресовий референт Чехословацького уповноваженого представництва в Москві. Інж. Шром рахується тут в Чехословацькій антагоніст існуючих відносин у СРСР. Це він примушує зупинитися на книжці пана Шрома. Зокрема для нас українців книжка представляє інтерес вже хочби тому, що в ній понад 100 сторінок безпосередньо чи посередньо присвячено Радянській Україні.

Автор в передмові до книжки закликає читача в тім, що описуючи картини з радянської дійсності, він насамперед ставити собі завдання бути об'єктивним. Не беремося тут писати про те, чи дотримувався Шром об'єктивності в своїй книжці чи ні, а тим більше не збираємося реферувати цілої книжки — це не входить до наших завдань. Хочемо тільки звернути увагу ширшого загалу нашого громадянства на одне місце в книжці Шрома, а саме на його описи жидівської колонізації на Україні та на висновки, що до неї відносяться.

Вважаємо необхідним зробити це тому, що питання про жидівську колонізацію на Україні перше піднісався на сторінках української преси «по цей бік Збруча». Деякі органи радянської преси на Україні, поземлюючи з українською пресою по «цей бік Збруча», називали її відомості тенденційними, не відповідальними правді, а само зміщення їх та об'єктивне обмірковування справи трохі не накликали до «погрозів».

Нині те, що подає п. Шром в своїй книжці «В державі Сталіна» про жидівську колонізацію на Україні, це не відомості зиссані в пальці української преси по «цей бік Збруча». Це а голос чужинця про справу.

II.

Вражання, думки, рефлексії та висновки, які подає пан Шром в розділі своєї книжки про жидівську колонізацію на Україні, настільки цікаві та повчальні, що дозволяємо собі їх подати в дослівному перекладі.

Після закінчення розділу про німецьких колоністів на Україні Шром пише:

«В тому ж піаніні — українському степу на правому березі Дніпра недалеко від його мутних порогів заложеною недалеко низьку хліборобських колоній найвигіднішими верствами жидівського населення в Україні та Білорусії. Були це перші жиди, що на радянській алазі вирішили покинути назавжди міське життя і перейти на село. Тепер жидівських хліборобських колоній у СРСР є дуже багато, а з року на рік їх кількість збільшується. На Херсонщині жидівські колонії мають навіть свої самостійні адміністративні округи, осередком якого є Калінінград. Досі нараховувалося, що новопоселених жидівських хліборобів є вже аж 170.000 і кажуть, що в часом ця кількість досягне ціл мільона. Радянська влада жидівську колонізацію підтримує і дає дуже радо до диспозиції колоністам великі землі в Південній частині СРСР а окрема на Україні та в Криму. Ці землі бувають розмірно добрі, а деякі називаються «добрі». В більшості землі лежать в районах посушливих. Там колоністи мусять бути дуже обережними і вибирати такі культури, які не потребують похити ліпше пережити. Влада крім землі уділяє колоністам допомогу похитками. Правда, хоча ці невеликі і самі по собі не вистарчають на виживання, але головним джерелом допомоги для жидівських поселенців є американська жидівська допоміжна організація «Argo-Joint», котра на підставі договору з радянською владою надає на себе допомогу найбільшій жидівськомусь населенню в СРСР, аби у хліборобстві вони собі наклали нову агітацію. Бо в своїй попе-

(Докінчення)

дійсних мов. Вони служать для дальшої вправи після вивчення підручників, а головне до того, щоб не забути даної мови. В них є різноманітні дослідний переклад на німецьку мову і не робить майже повсім зайвим потребу словника, бо читач після цілоденної праці може викласти читати лектуру в чужій мові, не потребувати шукати за словом, яке випадково забув. Така лектура оживляє постільно знання мови.

Ця метода здала собі признання серед німецьких науковців код, як це видно з рецензій в „Антверпен Дойтше Лерер Цайтунг“ і Цайтшріфт фір практике Пенхольф. Тому можна її поручити навіть молоді, що бажає вчитися мові.”

Виніс зазначу для тих, які воляють учинити давню методою, що найкращим підручником до мов для них є Туссен-Лінгенштайн. Підручник ті обговорюють докладно цілу граматичку на основі якогось твору в даній літературі. Їх соціальність можна собі представити уже в а того, що на 1000 сторінок друку великої 8^ї нема ніякої друкарської помилки! Однак до їх переробки треба мати величезну витривалість і багато часу.

Є в нас і такі, що вже зміли чи вміють якусь чужу мову, але її забувають задля нестачі лектури. Для них анову можна би поручити дуже солідно редагований ілюстрований місячник „*Peutians lustige Sprachzeitschrift*“ (в Гамбургу), що на 16 сторінках має різні частини: жарти, загадки, вимки з найновіших часописів, поезії, і твори, вправи до перекладу з різноманітних їх розмаїток і повсюдними, зразки купецьких записів і короткі повторення граматички даної мови. До всього подаю тим всякі пояснення. Виходить вони в мов: німецькій („*Der kleine Kobold*“), англ. („*Little Puck*“) французькій („*Le petit Parisien*“), еспанській („*Don Quijote*“), італ. („*Il piccolo italiano*“) і есперанто („*La Gulo*“). Цей місячник то справдізна нагорода для тих, що хочуть удержати своє знання мови вічно живим, ще в при допоміг цікавої найновішої здебільша високої лектури.”

Тих кілька гадок кидаємо, бо з початком шкільного року певно найдуться нові охочі до науки мов. Цим хотіли би ми причинитися хоч в частині до якнайбільшого поширення живого знання чужих мов та лекшого їх вивчення.

Корнеліо Яворівський.

Новий оперовий сезон у Харкові.

У Столичній „Державній Опері в Харкові“ розпочалися уже підготовчі праці до наступного сезону. З початком серпня почалися проби хорів і балету; 1-го вересня починаються проби для цілої оперної трупи і оркестра. Сезон починається як щорічно 1-го жовтня.

У персональному складі зайшли тільки незначні зміни. Найважливішою це зміна на становищі директора, на яке „Нар. Ком. Освіти“ позичив с. Рибак. На головного режисера зазначено відомого московського режисера і балет-мастера Фореггера. Крім нього як режисери будуть далі працювати С. Каралієвський і В. Бобров. Склад диригентів лишається без змін: Сасл. Арт. Респ. Арнольд Маргуля, проф. Антін Рудницький, Мих. Вериківський і Осип Вейсенберг. Як Головний художник працюватиме як і досі А. Петрицький. Примадоннами залишаються Марія Литвинська-Вольгемут як драматична, Марія Сокіл як лірична; драматичним прем'єром буде мабуть знову Михайло Голинський, який хоча досі не підписав ще умови, але самі наші переговори з дирекцією — і можна напевно сказати, що вони закінчуються позитивно.

У репертуарі нового сезону передовсім звернуть увагу новинки. З українських творів вилучено в репертуар нову оперу Лятошинського „Золотий Оруч“ („Захар Беркут“) яку старий Фореггер, диригуватимуть Маргуля і Вериківський. Тим самі виставлять оперу Вагнера „Курал“, Балет Вериківського „Весняні Квіти“ піде під диригуванням автора. З західноєвропейських новинок виключено в репертуар опери „Малішій Хойкіне“, молодого німецького композитора „лівого напрямку“ Макса Бранда (успіхи Шреєра і Шенберга). Прем'єра цього твору припадає в минулому місяці а просто фантастичним успіхом на музичному фестивалі в Дюсселдорфі. Музичне керівництво і диригування цією оперою в Харкові доручено А. Рудницькому.

му.. Як остання новинка піде в Стол. Держ. Опері новий московський балет „Футболіст“, яким диригуватиме Вейсенберг.

В решті репертуару буде шла яка опера, яких від довшого часу не виставляли в Харкові. Подаємо весь репертуар, та імена диригентів кожної опери:

Бородіна „Князь Ігор“ (диригуватимуть Маргуля і Вериківський); Мусоргського „Борис Годунов“ (дириг. Маргуля, Рудницький); Лисенка „Тарас Бульба“ (Рудницький, Вейсенберг); Даргомижського „Русалка“ (Вериківський); Чайковського „Випова Краля“ (Вейсенберг, Рудницький); Римського-Корсакова „Снігуронька“ (Вериківський, Вейсенберг); „Альберта „Домна“ (Маргуля, Рудницький); Біне „Кармел“ (Рудницький, Вейсенберг); Оффенбаха „Пригоди Гофмана“ (Рудницький, Вейсенберг); Пуччіні „Турандот“ (Рудницький, Маргуля); Верді „Аїда“ (Рудницький, Вериківський); Россіні „Селівський диригун“ (Вериківський, Рудницький, Вейсенберг); Адама „Корсар“ (Вейсенберг, Вериківський); Глієра „Червоний Мак“ (Вейсенберг); Чайковського „Лебедине Озеро“ (Вериківський).

3 життя наших установ.

Надзвичайні Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного у Львові.

Дня 16. серпня ц. р. в год. 5. пополудні у власній домішці при вул. Словацького 14. відбулися Надзвичайні Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного у Львові. Збори були скликані за покладання таких справ: 1) зміни статуту; 2) утворення філії Банку в Станиславіві; 3) вибору нової Надзірної Ради.

Наради відкрив дотеперішній голова Надзірної Ради д-р Кость Левницький. Секретарював на зборах дир. Яр. Колтунюк. Справу зміни статуту реферував директор Зем. Банку д-р Л. Кульчицький. Зміну статуту в напрямі підвищення дотеперішнього акційного капіталу до висоти 5-ти мільйонів ухвалено. Принято також постанову про відкриття філії Банку в Станиславіві.

Переведено далі вибори нових членів Надзірної Ради, на основі яких до Надзірної Ради ввійшли: о. мітрат Тит Войнаровський, сен. Володимир Дешчезич, д-р І. Кмішневич, о. крий. Ковальський Олександр, о. Ковалюк Тимотей (парох Скімава), Кузін Степан (урядник Банку Господарства Краєвого у Львові), Волод. Тимощук (урядник Банку Господарства Краєвого у Львові), інж. Юл. Мудрак (Львів), о. крия. д-р Іван Лятишевський (Станиславів), нотар О. Мельникович (Станиславів).

По вичерпанні дневного порядку Збори закінчилися подякою о. мітрат. Войнаровського для д-ра Костя Левницького за його працю і провід у Надзірній Раді від початку цієї установи по день зборів.

„Цепелін“ і вітри.

Точність і певність, з якою „Цепелін“ пролітає зазначений собою шлях насуває питання: як його керманці орієнтуються в дорозі? Вони не можуть легковажити собі вітри, від яких загинув не один сміливий літак повал безмежним океаном.

„Цепелін“ веде зі собою атмосферичну карту, яку диригував, доповнює і складає підчас їзди. Він є в контакт з метеорологічними станціями Німеччини при допоміг радіо і веде зі собою також представника цивільної воздушної служби СРСР — Аркліна, що підтримує такий-же контакт з радянськими станціями. Коли радіо перестало би працювати, тоді „Цепелін“ має ще дві інші навігаційні карти: астрономічну та земну. Вони не є необхідні, бо при них треба „брати доправки“ спричинені відхилом під впливом вітри.

Д-р Екнер даючи відповіді на ці питання, звернув увагу, що досі багато важке кермувати воздушним баллоном, ніж пароплавом, тому, що на баллоні треба мати на увазі постійно багато різних моментів: курс їзди, шістун від нього, т. яв. власну швидкість баллоном і швидкість розвинену підчас їзди, залежну від сили вітру, висоту лету і спад, положення і „вирівнення наги“, натиск гаю і температуру гаю, різницю температури між зовнішнім повітрям і газом у внутрішній скляній вантажі, намазування моторів і їх оживлення, швидкість обертів пропелера і чимало інших умови доброго лету.

Однак особистий склад „Цепеліна“ в того рода, що його головний провідник вірить у успішне віднаходження шляху, навіть якщо сигнали із Далекого Сходу не доходили до нього або були фальшиві. На „Цепеліні“ кожний має своє відповідальне становище — яке виконує він

Реалізуйте клич: свин до свого! Робітня футер Юліана ГЛУШЕВСЬКОГО

Львів, вул. ГОРОДЕЦЬКА 97.

Приймає всякого рода футра до роботи по дешевих цінах. Спеціаліст жіночих пламів та галантерейних річ.

важко, а всі разом почувать повну солідарність у всіх можливостях небезпеки.

Французький адмірал Фурніє заявив на засіданні париської Академії Наук, що за успішн д-р Екнера треба бути йому дуже вдячним, тому, що обудовалий ним „Цепелін“ не тільки здемоту обіхати світ довкола трьома етапами, але в оминув небезпечні циклонів, що загрожували всім іншим літакам.

відгуки дня.

Лік на відмолодження.

Писав я вже пераз, що дістаю багато листів з запитаннями в різних справах. Але такого листа як нині, я ще ніколи не одержав. „Порадьте мені, що робити! Шодня констатую в зеркалі і з життя, що старіюся. Те саме кажуть мені очі мої знайомих панночок, хоч уста їх кричаться на компліменти в роді: „Як ви знаменито виглядаєте!“ або „Від коли вас знаю, ви майже нічого не змінилися!.. Чую як у перших видачку вкладають спеціальний латис на „ніжні“, а в другім на „майже“. Порадьте, що робити, щоб здержати передчасний, але острій зуб часу.“

Шановний добродію! (Даруйте, що не татулю, але знаю чим Ви є!)

Старчий вигляд і таке саме почування сприймає дуже прикра річ. Жалувалося уже мені на те кілька емеритів, а я порадив їм так, як ось Вам хотчу порадити.

Найліпший лік (кажуть) той, який самому лікареві поміг. Я хотчу Вам записати саме такий лік.

І мені недискретне зеркало почало зраджувати морщинам, сімй волосся і тим подібні болоті прикмети старості. І мені знакомі панночки горіли такі самі компліменти при стрічі. Дотого їздив я, як знаєте, за границю і привіз хору душу, бо переконався в кількостях випадках, що не видержую конкуренції з першим ліпшим поліціантом римським чи гондольєром венецьким. Не кажу вже про молодих студентів, фашистів і т. ін. споротівців. Приїхав я і гланувши ще раз у зеркало, сказав собі: „жонєць!“

Але пішла мене добра доля в одну місцевість, де люди літають на ревматизм і нестравність. Не скажу, як вона зветься, бо пощо шарити сизетні, але коли Ви хоч трохи догадатися, то догадаетесь, про яку місцевість мова.

Поїхав я туди мов на заріччя. Бо я чого?.. Хіба збільшити число ревматичних і шлуночкових інвалідів! Оповідав мені директор цього заведення, що там крім ревматиків — мушці, є багато здорових жінок, та це мене не потішало, напала — ще більш відстрашувало.

Але дай Боже здоровля директорові, його жінці (коли буде мати її) і його діточкам. Завдяки йому я наче на світ народився.

Раджу Вам їздити! Ви туди. Коли Ваші ноги ще сик-так волочаться, а шлунок працює без більших перешкод, коли значить маєте хоч трохи гумору і охоти до життя — Ваші успіхи зважуватимуть. Це не те, що обертатися між здоровими, руськими конкурентами, де Ваші морщини і вигляд впадає в очі... Ви рантом знайдетеся між озакученими, постукуваними і кричавчими лікувальниками, які останні жили витягають зі себе, щоб піти кілька кроків черствого чи іншого мурицького „хривого танцю“. Між ними буде як рожа, як наріца, як тузілап. Спеціально як тузілап і тоді тузіть пале, де, кого і коли лиш може.

Напевно стрінете задрість, азисті і навіть скаженість ревматично-шлуночкових амантів, але що може Вам пошкодити конкурент, якому в танді тріщать коліна або ворчить шлунок?

Вернете авіатом покріпленим на хує, силлямі вірою в себе і свою пригашену вірою. Тоді і погляди Ваших знайомих панночок зміняться що до Вас, коли при повероті з життя захопите кілька відер чудодійної „девятки“.

Щож до зеркала, то одинок раз: абило його!

З належною пошаною
Галактіон Чіпка.

*) Ця опера виставляла 26 окт. вказує 12 окт. — Дякую їм за цю операцію, скаржити. — „Експона-Віктор“ у цілі 2-7 окт. Пам'ятаю до чотирох тисяч після операції! — Адреса: Aufstieg-Verlag, München, Bayerischer 10. — Ця опера виставляла 26 окт. вказує 12 окт. — Дякую їм за цю операцію, скаржити. — Адреса: Aufstieg-Verlag, München, Bayerischer 10. — Ця опера виставляла 26 окт. вказує 12 окт. — Дякую їм за цю операцію, скаржити. — Адреса: Aufstieg-Verlag, München, Bayerischer 10.

Смерть видатного американського діяча.

Несподівана смерть Семена Ядловського, б. довголітнього голови американського Українського Народного Союзу.

Нині наспіла до нас з Мукачеве (Закарпатська Україна) вістка про несподівану смерть визначного українського діяча в Злучених Державих Північної Америки Семена Ядловського, б. довголітнього голови найбільшої української допомогово-асекураційної установи „Український Народний Союз“ і теперішнього директора друкарні американського щоденника „Свобода“. Покійний приїхав перед самим відлізом до Америки до свого брата Івана в Мукачеві, щоби його відвідати і познайомитися з тамошнім життям. Там його й застала смерть. Помер на удар серця. Лиши по собі вдову і одного сина, що ходить за середньої школи в Елизабет в Америці.

Покійний походив з села Смереківці, горлицького повіту на Лемківщині. До Америки прибув перед 30 роками. Через 28 літ працював при Українськй Народній Союзі. Був кількома наворотами головою тієї найстаршої американсько-української інституції, її фінансовим головним секретарем, а в останній десятилітті менаджером (управителем) щоденника „Свобода“, офіційного органу У. Н. Союзу.

Був одним з основників Об'єднання Українських Організацій в Америці, цієї громадсько-гуманітарної установи, яка кермує допомогою акцією для Рідної Землі.

Якщо сумна вістка про смерть Покійника дійде до Америки, то потрясе напевно цілою нашою заокеанською еміграцією. Бо нема в Америці між свідомими українцями такої людини, яка не знала Покійного особисто, або не чула про нього і його діяльність. І не диво. Покійний брав живу участь у народнім житті. Кожний пров його життя був знайомий з його особою. Завжди являвся він ініціатором або виконавцем. Де зиділо імя Ядловського, там була запорука доброго, чесного, патріотичного і солідно виконаного діла.

Та найбільші заслуги положив Покійний для У. Н. Союзу. Перебрав він урядування у тім Союзі ще перед 28 літами. Було тоді трохи актів, кільканадцять соток членів і порожня каса. Акти спакував Покійний до малої валізки і переїхав з ними з Оліфанту до Джерзі Сіті, де розпочав урядування в одній малій кімнаті, яка була бюро, а рівночасно і мешкальним домом Покійного.

Тепер пишеться у тій самій місцевості величавий будинок У. Н. Союзу, вартості кількох сотень тисяч доларів. Сьогодні У. Н. Союз має два і пів мільона доларів маєтку і понад 35.000 членів, свідомих українців, відомих зі свого приязнання до рідної землі й своєї жертволюбності, коли мова про народні потреби рідного краю.

Покійний походив з нашої Лемківщини. Дорожничав нем як кожний лемко. Мавши загальною симпатією. Його слово особливо заважувало, коли ходило про справи У. Н. Союзу. Від 28 літ ніхто не вживався при виборах на урядування У. Н. Союзу ставити проти нього якогось поважнішого контркандидата. Вибрано його завжди на той уряд, на який він рішався кандидувати.

Для характеристики особи Покійного можна навести таку дрібну подію: Коли святкували 25-літній ювілей Покійного, зібралось поважне число його товаришів співпраці, щоби відати йому пошану. Всі підносили великі заслуги Покійного, заявляючи, що У. Н. Союз — це Ядловський. У відповіді на те заявив Покійний таке: Нема за що мені дякувати, бо мені платили і я робив. Це цілком природне явище і не бачу тут якоїсь особливої заслуги. Напавши я дякую тій інституції, що мене, звичайного робітника, пригорула до себе і дала мені вартат праці та можливість прожити. Як вірно я служив її досі, так і далі буду її служити. Бо я не уважав себе нічим іншим, а тільки слугою У. Н. Союзу і його членів.

Додати треба, що Покійний, як і всі інші робітники У. Н. Союзу працював серед надзвичайно важких умовин. Платня була довший час жебрача, а щойно тепер дійшла до висоти 250 дол. в місяць.

Покійний завчав вже збирати матеріали до писання споминів зі свого побуту в Америці й велика шкода, що нагла смерть перервала цю роботу.

Помер на рідній не своїй землі. На тій землі, до якої так прагнув загинути, а яку довелося йому відвідати перший раз щойно тепер, по 40-літній важкій праці на еміграції. Хотів докопат власними очима оглянути ті землі, за яких даю не забував ніколи, підписуючи не один проєкт, складаючи не одну жертву.

Побачив ту рідну землю і на ній загинув. Рідна земля не хотіла відпустити знову за море костей того, що через 30 літ воля українськ

еміграцію серед американської пустині до об'їзної землі дорогою обєднання матеріальних і духовних сил.

Помер на передодні одержання дозволу на виїзд на Велику Україну, яку бажав кінче побачити.

Гостюючи у Львові відвідав покійний між іншим і нашу Редакцію, де дуже інтересувався особливим урядженням нашої друкарні та працюю в ній.

Земля пером визначному емігрантові та вірному синові Рідної Землі.

Заворожене коло.

В Газі — все по старому.

З Гази повідомляють, що в суботу 24. серпня ц. р. представники делегації французької, італійської, бельгійської і японської повідомили Сновдену про свої остаточні фінансові пропозиції. Сновден зажадав пропозиції йому на письмі ці пропозиції і тому засідання фін. комісії відсунуто знова на необмежений час. Рівночасно відбувалися переговори всприві констатаційно-концільційної комісії і в справі устаткування ретинців евакуації. В нарадах брали участь Бріян, Стреземан, Вірт, Гіманс і Гендерсон. Однак справа не посунулася ні трохи наперед.

Нота Сновдена.

Провідник гагської конференції Жаспар отримав в суботу 24. серпня ц. р. від Сновдена ноту. Сновден домагався нового означення пропозицій, на які погодилися делегації 4-ох держав віритель, аби в цей спосіб підвищити рівні рати для Англії, бо дотеперішні пропозиції уважав він за недостаточні. Німецький часопис „Дер Телеграф“ подає до відома, що Англії пропонують 28 мільонів фунтів стерлінгів, себто цілків 60 відсотків з домаганой суми. — „Дер Телеграф“ пише, що Сновден розмовляв в п'ятницю довшо з Мекдональдом телефонічно і опісля заявив Жаспарові і Бріянові, що оферта цілком невистарчає.

Огидне вбивство священика і його дочки.

З Коросна надійшли вістки, що вночі з п'ятниці на суботу незнані три бандити, озброєні в револьвери напали на приходство українського гр.като. священика о. Данила Пирого в Чеханах, пов. Коросно. Бандити в цілях грабункових почали розбивати шафи. І коли бл. п. о. Данило Пиріг що лежав вже в ліжку, просив заперестати грабунку, бандити стріляли два рази до своєї жертви. Одна куля поцілила в груди, а друга в голову і о. Данило Пиріг помер. Опісля віддали два стріли до дочки покійного Марії. Поцілена в груди і горло закінчила незадовго життя. Жінка священика минула смерті лише в цей спосіб, що в критичний час находилася в стайні, яку бандити замкнули. Після того бандити втіли. Поліція розпочала слідство, яке не дало до тепер ніяких вислідів. Покійний о. Данило Пиріг мав 63 роки, а його дочка Марія 35 літ.

В Задвір'ю полилася кров.

18 робітників ранених.

В Задвір'ю біля Львова є фабрика завізаних підкладів і телеграфічних стовпів, в якій працює біля 150 робітників. Робітникам ще перед 4-ма тижнями застрайкували, домагаючися підвищення платні. Власники фабрики не згодилися на підвищення платні і страйк продовжувався. Аби зломити страйк, власники спровадили робітників з Дюич, які побачивши грізну поставу страйкуючих робітників, вернули до дому. Незважаючи на те, власники фабрики спровадили другу партію робітників вже з Брідичини. В п'ятницю 23. серпня ц. р. прийшло до проливу крові в Задвір'ю.

Польська преса повідомляє, що страйкуючі робітники мали нападати на страйколомів. Почалася бійка, яка покінчилася тим, що 18 робітників є ранених головно зломив страйколомів. В часі бійки агресивно мали заховуватися жінки. Щойно поліція розділила обі сторони. Частину ранених відвезено до шпиталю в Бродях, а частину до Львова.

Криваві заворушення в Єрусалимі.

50 осіб убитих, 200 ранених.

„Юнайтед Прес“ повідомляє з Єрусалиму, що в п'ятницю 23. серпня ц. р. прийшло до кривавих боїв між арабами і жидами, які покінчилися тим, що 3 особи є убитих а 50 ранених. Сотні озброєних арабів прибули в п'ятницю череполуднем

до Єрусалиму, які після агітаційних промов папали на жидівську ділянцію.

Англійські власті замкнули доступ до міста. Віденська преса повідомляє, що бійка тривала понад 2 години. По обох сторонах билася сотні осіб. Вислід цієї двогодинної бійки страшний. 9 жидів і 3 арабів убитих, а 107 жидів і 4 арабів поранених, а того 16 тяжко ранених.

Всі склепи в Єрусалимі позамикалі. По вулицях бігали панцирні самоходи. Спокою бережуть сотні озброєних в кірсі поліцаїв.

З Єрусалиму надходять далі тривожні вістки про дальші бої між жидами і арабами. І так число убитих жидів зросло в неділю вже до 21 осіб, арабів до 25 осіб. З цілої Палестини надходять тривожні вісти, що араби нападають на оселі і жидівські хутори та допускаються формальне кривавих погромів.

В Єрихоні прийшло до кривавих боїв, в часі яких араби мали убитих 40 осіб і 2-ох рабів, а 50 осіб віднесло рани. Конфлікти між жидами і арабами прибирає що-раз грізніші форми, і переміюється у війну між обома народами. З цієї причини англійські власті завісили в Єрусалимі всі щоденники і періодичну пресу. Редакції і друкарні преси обсадили військом і поліцією.

В неділю 25. серпня ц. р. надїхав завізаний полк піхоти з Каїра, який зараз зайняв в повній озброєнні визначені місця. Кілька англійських літаків острілювало скорострілами арабське село біля Єрусалиму Ліфта, де зібралися товпи фелаків і бедуїнів, задумуючи мабуть підслати силу арабів в Єрусалим. Між арабами є багато ранених і убитих. З огляду на те, що мала кількість війська не може боронити важливих місцевостей в Палестині, спокою берегтимуть зовні літаки заосмотрені скорострілами. Палеставський уряд заосмотрів англійських торгашів зброю і амуніцію. Палестинський уряд вказав арабських провідників еміра Ель-Гусейна і Каїма-Пашу та кільканадцять шейхів з провінції, яких робить відповідальними за дальший спокій в Палестині. В Єрусалимі проголошено військовий стан.

Перед переворотом в Австрії.

Ситуація в Австрії пригадує Італію з 1922 р.

„Граєр Тагепост“ оголосив в суботу 24. серпня ц. р. інтерв'ю з одним провідником Гаймвері, яке викликало велику сенсацію не лише в Відні але і цілій Австрії. Провідник рішучо заперечив вістки, будьто би організація Гаймвері обмежила в найближньому часі свою активність і заперестала свої демонстрації і походи. Назвавши Гаймвері а уладити в осени в Відні і його околицях цілий ряд походів і демонстрацій. Між іншими проєкується уладити в Відні перегляд всіх організацій Гаймвері. В реві візьме участь біля 30 тисяч осіб. Далі цей провідник заявив, що не правдою є, будьто би президент віденської поліції Шюбер домагався від організації Гаймвері обмеження їх діяльності. Також канцлер Стрешніч, який задумував передтим видати загальний наказ улажування партійних походів, відступив від свого наміру, а причини опозиції кількох членів кабінету і кривавих старостів. Гаймвері задумує поєстив в осени акцію за зміною конституції в Австрії. На закінчення зазначив цей провідник Гаймвері, що теперішнє положення в Австрії пригадує дуже положення Італії з 1922 р. себто перед походом фашистів на Рим.

Напад на порохівню.

З Варшави повідомляють, що ввечір справники намагалися вночі з п'ятниці на суботу висадити в гору порохівню 8. полку кінних стрільців у Влоцлавку. Але справників спостеріг стрілець Сергій Павлі, якого справники зранили в ліву ногу і втікли. Військова жандармерія і поліція ведуть дохолодження.

Зі спортивного життя.

Лігові змагання.

Львів. Польонія (Варшава) — Погонь — 2:0 (0:0).

Лода. Лерія — Л. С. К. 1:1 (1:0).

Варшава. Варшавянка — Висла 3:2 (1:1).

Познань. Варта — Рух 5:0 (2:0).

Товариські змагання.

Львів. Чорні-Гасмоней 5:0 (4:0).

Станіславів. Україна-Гаккоат 3:1 (2:1). Змагання з Гаккоат, що відбулися в суботу, виявили велику перевагу української дружини, для якої голі стріляли: Лисенк (2) і Кобзар (1). Гаккоат стрілила одного свого голя з не воячим озброєнням диктованого карного в 3-х мінути гри. Численна зібрана публіка витала перемогу української одинадцятки омаційно.

Львів. Чорноморці-Україна комб. 4:3 (2:1).

нім („Діло“, ч. 188) зайшла в двох місяцях помина-
ка з німецького назвою тої місцевості. Німецьке
Яблінне називається в німецькій мові не *Dau-*
Gabel, а *Daij-Gabel*. — У фейлетоні д-ра Бір-
чака в тому ж числі „Діла“ перекручено в 4-й
стрічці останнього відступу слово „уважаю“ на
„уважаю“, в 13-й стрічці слово „голова“ на „го-
ловую“.

Дописи.

ПОТЕЛИЧ. (Вистава пєси Старицького „Ніч
під Івана Купала“). Відраділише став, коли бачив,
що в наших селах робиться та освітньо-виховна,
на перший погляд маленька робота, що всеж та-
ки буде помітна у своїх наслідках. Гостюючи ви-
падково в Потеличі, мали ми нагоду перекона-
тися, що тамошня інтелігентна молодь не спить.
У невеличкій домішці усталою сценку з дуже
ариними декораціями роботи п. Петринича. На
й сцені відіграв в неділю 18. ч. м. „Ніч під
Івана Купала“ Старицького і ця виставка викли-
кала у присутніх правдиве захоплення. На ма-
ленькій сцені проходили всі дії вистави гарно,
без найменших замішань, а сама гра аматорів за-
слугувала на ширшу похвалу. Зокрема слід підчеркну-
ти викінчену до подробиць гру головних дієвих
осіб: п. Марійки (Параска), й Олі (Гая) Хмелі-

ківних та В. Божика (Василь); Б. Дороцький
(Левко) дав теж гарну й поану дотепу кресатию.
Не диво, що потеличани домагаються повторен-
ня цієї вдатної вистави. — Працею, молоді, бо
твоя праця видасть добрі овочі! — К. І. Р.

НЕМИРІВ. (Кому завдаче Немирів свій роз-
вій?). Дотично допису в „Ділі“ ч. 177 з дня 10.
серпня ч. р. п. з. „Низка вражіння притягого“
прошу помістити цих кілька слів вияснення: П.
Крілик зі Знесіння, будучи короткий час в Неми-
рові, зазнав, як пише, милого почування зі зро-
сту української сили в нашій містечку. Але він
забув видно написати, або не знав того, що зріст
нашої сили в Немирові — це плоди кільканаця-
літньої душпастирської і громадянської праці
бувшого пароха, Всеч. о. Івана Кипріяна. Його
пам'ятники такі: вежа на церковнім будинку, дім
читальни „Просвіти“ з просторою салею для те-
атральних вистав, позичкова каса, мішаний хор,
дута оркестра, а що найважливіше, то те здорове
зерно, яке він кинув між тутешні громадянство,
зерно національної свідомості і самопошани.
Тому не диво, що воно росте нині буйно, бо „раз
добром налите серце вій не прохолоне“. За все
те належить ширя подяка доброму душпасти-
реві і громадянинові, о. Іванові Кипріянові. —
о. Володимир Миколович.

СОКАЛЬЩИНА. (Посвячення Народ-
нього Дому в Городловичах). Нема, зда-

ється, більше вірадної хвилі в громадській
праці від цієї, коли народні робітники на
власні очі можуть оглядати овочі своєї праці,
та ще й перед сусідами ними похвалитися. До
таким вірадних хвиль можна зачислити було-
ву власних домівок, у котрих під теперішній
час зосереджується все життя в громад. Та-
кий гарний момент переживала і громада Го-
родловичі, пов. Сокала, дня 4-го серпня ч. р.
посвячуючи свою нововибудовану домілку.
Акту посвячення доконав о. декан Карпач з
Ульвіка в присутності всіх громадян Горо-
дловиц, делегатів з поблизьких громад і на-
ших товариств та представників повітових
установ зі Сокала, після чого виголосив гар-
ну промову. Промовляв це: присутні на свя-
ті пос. Кохан, представник усіх повітових
установ п. Гр. Баранік і інші. „Народний Дім“,
будований городловичаками, представля-
ється дуже гарно і помітив уже в своїй
нутрі читальню „Просвіти“ з драматичним гур-
том, споживчу кооперативу і районову моло-
чарську централю. Праця в тій громаді спо-
чила в руках самих селян, але ведеться за-
рцево, і то на всіх ділянках громадського життя.
Побажатиб, щоб і надалі не опали руки
тим ширим робітникам на народній ниві, а
тоді Городловиці стануть уже неабом в рад-
нейсвідоміших громад Сокальщини.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Понеділок, 26-го серпня, г. 7-30 веч.
„Галка“, опера Монюшка.
Вівторок, 27-го серпня, г. 7-30 веч.
„Жидівка“, виступ І. Лигаса.

Кіна.

Аполло: „Найкраща жінка Парижа“ і
„Полуднієв“.
Кольосей: „Ідець без голови“.
Лев: „Самсон і Давид“.
Люба: „Панцирний деліжанс“, Том Мікс.
Марусенька: „Любовні авантюри“ Гар-
рі Лінтке.
Оаза: „Весела війна“ і „Моряки горою“.
Палас: „Пресові ушпирі“ і „Остання
любов короля“.
Пан: „Свята брехня“.
Пасаж: „Смертна ізда експресом“ і
„Червоношкірий джентельмен“.
Фатаморган: „Чоловік сім'ї“.
Хивера: „Пат і Паташон героїзм“.
Утіха: „Буває смерті“, Люпіан Луп.

Програма радіо.

Вівторок 26-го.

Варшава (1411,7): 18-30 Популярний
концерт. 20-00 Фортепіан.
Краків (312,8): 19-00 Вечірка.
Познань (333,8): 19-00 Артисти те-
атру. 20-00 Концерт Монпарта.
Бресля (253): 21-15 Легка програма.
Лайпціг (259): 19-30 Відчит про Росію
і рос. концерт.
Кенігсберг (276): 20-00 Північна му-
зика.
Копенгаген (281): 21-00 Данські пісні.
Загреб (307): 20-30 Хорватський хор.
Лондон (356,3): 12-30 Органи. 20-00
Військова оркестра.
Берлін (318): 16-30 Радіооркестра. 21-30
Солісти.
Рим (441): 21-00 „Прихтезь Фріп“, опе-
ра Маскані.
Прага (487): 16-30 Концерт.
Міліно (501): 20-30 Радіоактінет.
Відень (516,3): 20-00 Концерт Деаї
Ліпінської.
Будапешт (550): 17-45 Військова ор-
кестра.
Київ (800): 17-00 Легкий концерт. 19-00
Опера.
Москва (825): 20-30 Вечір музичний у
студії.
Ленінград (1000): 19-00 Концерт.
Харків (1304): 19-00 Година музичної
культури.
Париж (1725): 16-45 Концерт. 22-00
„Люгенріт“.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

„Вертеп Наших Днів“ Галантіона
Чіпін і Ле-де.
Броди, вівторок, 27.VIII.
Одесько, середа, 28.VIII.
Золочів, четвер, 29.VIII.

Наддніпрянський Хор Котка,
Яблонів, вівторок, 27.VIII.
Косів, середа, 28.VIII.
Кути, четвер, 29.VIII.
Снятин, п'ятниця, 30.VIII.
Коломия, субота, 31.VIII. 225 9-7

Вписи до 7. класової всенародньої
дівочої школи ім. Шевченка у Львові
(вул. Мохнатського ч. 12) вже розпочали-
ся і відбудуться щодня від 9-12 год.
рано і від 3-6 год. пополудні в канце-
лярії школи. Там також приймається
оголошення дітей до захо-
рочки на Стрийському пе-
редмісті. — Старшина Жіночого
Кружка ім. Ганни Барвінок. 343 1-3

Дирекція державної гімназії в Пе-
ремишлі оповіщує: Правильна наука
дня 4. вересня, 2-го отворення шк. ро-
ку; додаткові вписи і вступні іспити
дня 2. вересня. 344 1-1

Посвячення пропам'ятної таблиці
в честь директори Марії Примівної,
в будинку Українського Інституту для
дітчат в Перемишлі, відбудеться у ві-
второк дня 3. вересня ч. р. (в день
отворення шкільного року в гімназії
Інституту). Свято попередить панахидя
в каплиці Інституту. — Комітет для
вшанування пам'яті дир. Примівної за-
прошує на це свято всіх бутих інсти-
тутот, а також всіх приятелів і знайо-
мих Покійної, щоб спільно здохили ро-
шану її тіни. 346 1-1

Вписи на грацькому університеті
(зимолий семестр 1929/30) тривають від
1.X-28.X. 1929. Подання і справі прийняття
треба внести найпізніше до 1.X. (через
тов. „Україна“). Техніка: вписи 30.X-
12.X. 1929; подання найпізніш до 26.IX.
1929. Більші інформації подає: Ukraini-
scher Studentenverein „Ukraina“ Graz,
Universitäts.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ, СРІБ-
НІ ВИРОБИ продає за готівку і на
рати від десятих айт у цілій країні знана
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, на
Марійська ч. 5. Купую бриланти, золо-
то, срібло, плачу найвищі ціни. 191 23-2

СОНЯШНИЙ, фронтоний покій з ці-
лим удержанням для 3 студентів
або студенток — винайма. Відомість:
вул. Кожановського ч. 71. 1. пов. двері
ч. 8. 329 2-3

ВИНАЙМУ покій без харчу для двох
студенток. Випрова Галієра 11.
341. 2-3

АДВОКАТ д-р Селезінка в Радехові
шукає конспікція від вересня.
347. 1-2

НА СТАНЦІЮ прийму учеників. —
Кордасевича, вул. Чарнецького
ч. 26. 1. пов. 345 1-2

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ й. ГІРН-
ШТУНГІ, вул. Лихацька ч. 33.
Вписи на: 1) одоричний, торговельний
курс для молодіж, 2) вірничий торго-
вельний курс для дорослих, 3) курси
стенографії, 4) курси писання на маши-
нах — відбудуться щодня від 9-12 год.
і від 3-6 год. — Початок науки 29 ч. р.
350. 1-5

Ширіть наш часопис!

ВІД 7. ДО 19. ВЕРЕСНЯ

ІХ. СХІДНІ ТОРГИ

У ЛЬВОВІ

ЩОРІЧНИЙ ЗІЗД ВИСТАВ-
ЦІВ, НАБУВЦІВ, І ЗВИ-
ДЖУЮЧІХ З ЦІЛОЇ ПОЛЬЩІ
ТА 24 ЧУЖИХ ДЕРЖАВ.

ВІДДІЛ РІЛЬНИЧИХ МАШИН, ВІДДІЛ ОСО-
БОВИХ І ТЯГАРОВИХ САМОХІДІВ, ВІД-
ДІЛ БЕТОНОВОГО БУДІВНИЦТВА, ВІД-
ДІЛ ПРИЛАДІВ І УРЯДЖЕНЬ ДЛЯ РЕ-
МІСНИХ ВАРСТАТІВ. ЯПОНСЬКА ГРУ-
ПА (138 ФІРМ). ГОДІВЕЛЬНИЙ ТОРГ РЕ-
МОНТОВИХ І ЛЮКСОВИХ КОНЕЙ,
РОЗПЛОДОВОЇ ХУДОБИ, РАСОВОЇ ХЛІВ-
НОЇ ОТАРІ І ОВЕЦЬ, ТОРГ ДРОБУ, ГОЛУ-
БІВ І КРИЛІКІВ.

50%, залізнична зника в поворотній
дорозі зі Львова для приїжджих, за
вказанням карти вільного вступу на
Торги. 25-відсоткова зника на поль-
ських воздухоплавних шляхах. Стані
карти вступу до набути в ціні по 12
зол. в бюрах „Ordsky“ і Східних Торги.

Пріди кватир на головнім даїрці у
Львові. Інформації в Заред Східних
Торги, Львів, встановлю площа. Те-
лефон 9-64, 77-97, і 77-98.

МІДНІ бранзолетин, також іншу бі-
жутерію поручає дешево Дом б-
ровські-Розважєвські, Львів, (Го-
тель Жоржа). Тел. 27-29. 190 23-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Дешево виправи студентські:

КОВДРИ від . . . зол. 25-
КОЦИ від . . . зол. 12-
МАТЕРАЦІ, подушки, сінники
ліжка складані.

Дивани, фіранки, простираза
і пошеки — поручає знаний
магазин постелі

В. ІЖИЦЬКОГО
Львів, Коперника 3. Тел. 6-00-
245. 8-22

Научне Заведення З. Ольшевсько-
го. Львів, Куркова 38. тел. 31-14.
приймає від 20/8 в год. від 9-12 і 16-18
з винятком неділі

ВІСНИ

на шкільний рік 1929/30
до 1-річної школи купецького підо-
говлення, на 2-літні торговельно-
господарські курси, на річні і 5-місячні
торговельні курси, на курс стеногра-
фії та писання на машинах.

В школі зворот чесного на діти уряд-
ників і державних службовиків.
Для бідань — піаручники з шкільної
бібліотеки. 350 1-3

УГНОЇ ШТУЧНІ

**ТОМАСИНА
СУПЕРФОСФАТ
АЗОТЯК**

Соли потасові
прасні і загарачні
Салітра запияна
Нітрофос-салітра хорівська
Салітра чілійська
Сірчан амону
ВАПНО НА УГНІЙ
Успулюн найлучша насін-
на заправа.
ТОЧНА ДОСТАВА
Догідні усліяя кредиту

Иосиф Каррах

Львів, Костюшки 18.
Поучення і ціни — даром
і оплачено. 1-4

МЕБЛІ НА РАТИ! готівкою ціни та-
кож тапінерами меблі, власного
виробу — найдешевше в **Дорогому**
Львів Саліги 34. телеф. 19-01. 34 1-1

ДАХІВКУ замовляйте тільки в Укра-
їнському Т-ві „УНА“ в Дрогобичі
Цині фабричні. 2726 2-3